

SPECYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT

ZADANIE: REMONT DWÓCH ŁAZIENEK W BUDYNKU SĄDU OKRĘGOWEGO
W RZESZOWIE

OBIEKT: BUDYNEK SĄDU OKRĘGOWEGO W RZESZOWIE
UL. PLAC ŚRENIAWITÓW 3, 35-959 RZESZÓW

INWESTOR: SĄD OKRĘGOWY W RZESZOWIE,
UL. PLAC ŚRENIAWITÓW 3, 35-959 RZESZÓW

BRANŻA: BUDOWLANA

KOD WG CPV: 454430007 Roboty remontowe i renowacyjne
454000001 Roboty wykończeniowe w zakresie obiektów budowlanych

OPRACOWAŁ: mgr inż. Tadeusz Pasternak

DATA OPRACOWANIA: listopad 2024 r.

SPIS TREŚCI

SST - I.	SPECYFIKACJA TECHNICZNA – wymagania ogólne	- str. 3
SST - II.	SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA – tynki i gładzie, okładziny ścienne, sufity podwieszane, malowanie	- str. 8
SST - III.	SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA – podłóża, posadzki izolacje cieplne i przeciwwilgociowe	- str. 18
SST - IV.	SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA – stolarka	- str. 23

SST - I. SPECYFIKACJA TECHNICZNA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot i zakres specyfikacji.

Niniejsza specyfikacja obejmuje wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót budowlanych dla zadania: „**Remont dwóch łazienek w budynku Sądu Okręgowego w Rzeszowie**”

1.2. Przedmiot i zakres robót.

Przedmiotem zamówienia jest wykonanie robót:

- rozbiórkowych i demontażowych: demontaż stolarki drzwiowej, rozebranie istniejących ścianek działowych, rozebranie posadzek wraz z podłozami, skucie tynków i okładzin ściennych z płytek glazurowanych, wywiezienie gruzu i materiałów rozbiórkowych z terenu budowy.
- ogólnobudowlanych i wykończeniowych: wymurowanie nowych ścianek działowych oraz niezbędnych zamurowań otworów, wykonanie nadproży, montaż stolarki drzwiowej, wykonanie nowych podłóży i posadzek, wykonanie izolacji przeciwwilgociowych, wykonanie nowych tynków, okładzin ścian, gładzi gipsowych, sufitów podwieszanych, malowanie pomieszczeń

1.3. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe, użyte w niniejszej specyfikacji, są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.4. Informacje o terenie budowy

Budynek Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

1.5. Organizacja robót budowlanych

Zamawiający w terminie określonym w umowie przekaze Wykonawcy teren budowy. Zaplecze budowlane wykonawca zorganizuje w miejscu wskazanym przez Inwestora.

Wykonawca będzie prowadził roboty wg uzgodnionego harmonogramu i zgodnie z zapisami Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia. Wykonawca jest zobowiązany do zapewnienia i utrzymania bezpieczeństwa terenu budowy oraz robót poza placem budowy w okresie trwania realizacji zadania aż do zakończenia i odbioru końcowego robót.

Wykonawca będzie odpowiedzialny za ochronę robót i za wszelkie materiały oraz urządzenia używane do robót od daty rozpoczęcia do daty zakończenia robót (do wydania potwierdzenia zakończenia przez Inwestora).

Wykonawca będzie utrzymywać teren budowy do czasu odbioru ostatecznego. Wykonawca w ramach zadania ma uprzątnąć plac budowy po zakończeniu robót, zlikwidować plac budowy i doprowadzić teren budowy do stanu pierwotnego.

2. WYMAGANIA OGÓLNE DOTYCZĄCE WŁAŚCIWOŚCI WYROBÓW I MATERIAŁÓW

2.1. Źródła uzyskania materiałów.

Na życzenie Zamawiającego, przed zaplanowanym wykorzystaniem materiałów i urządzeń przeznaczonych do robót, Wykonawca przedstawi szczegółowe informacje dotyczące proponowanego źródła wytwarzania, zamawiania lub wydobywania tych materiałów i odpowiednie atesty, aprobaty, deklaracje właściwości użytkowych oraz próbki do zatwierdzenia przez Inwestora. Zatwierdzenia pewnych materiałów z danego źródła nie oznacza automatycznie, że wszystkie materiały z danego źródła uzyskują zatwierdzenie. Wykonawca zobowiązany jest do udokumentowania, że materiały uzyskane z dopuszczonego źródła w sposób ciągły spełniają wymagania specyfikacji technicznych w czasie postępu robót. Wykonawca ponosi odpowiedzialność za spełnienie wymagań ilościowych i jakościowych materiałów z jakichkolwiek źródeł. Wykonawca poniesie wszystkie koszty a w tym: opłaty, wynagrodzenia i jakiegokolwiek inne koszty związane z dostarczeniem materiałów i urządzeń do robót.

2.2. Odbiór materiałów.

Odbiór materiałów powinien być dokonany bezpośrednio po ich dostarczeniu na budowę. Odbiór materiałów powinien obejmować sprawdzenie ich właściwości technicznych zgodnie z wymaganiami odpowiednich norm przedmiotowych, aprobat technicznych, dokumentacji i innych dokumentów odniesienia. Jakość materiałów musi być potwierdzona właściwymi dokumentami dopuszczającymi materiały do obrotu i stosowania w budownictwie, którymi są:

1) deklaracja zgodności z: Aprobata Techniczną, lub Polską Normę Budowlaną,

albo:

2) Deklaracja Właściwości Użytkowych wystawioną na podstawie Zharmonizowanej Normy Wyrobu.

Wyroby budowlane muszą zostać opatrzone właściwą etykietą ze znakiem: B – znak budowlany dla wyrobów na terenie Polski (w przypadku 1) albo CE – dla wyrobów na terenie Unii Europejskiej (dla przypadku 2).

Dodatkowo każdy produkt powinien posiadać Kartę Charakterystyki oraz Kartę Techniczną, które to dokumenty zawierają niezbędne informacje i parametry techniczne.

Materiały nie odpowiadające wymaganiom zostaną przez Wykonawcę wywiezione z terenu budowy, bądź złożone w miejscu wskazanym przez Inwestora. Jeśli Inwestor zezwoli wykonawcy na użycie tych materiałów do robót innych, niż te, dla których zostały zakupione, to koszt tych materiałów zostanie przewartościowany przez Inwestora. Każdy rodzaj robót, w którym znajdują się niezbadane i nie zaakceptowane materiały, Wykonawca wykonuje na własne ryzyko, licząc się z jego nie przyjęciem i niezapłaceniem.

2.3. Przechowywanie i składowanie materiałów.

Wykonawca zapewni, aby tymczasowo składane materiały, do czasu, gdy będą one potrzebne do robót, były zabezpieczone przed zanieczyszczeniem, zachowały swoją jakość i właściwość do robót i były dostępne do kontroli Inspektora Nadzoru. Miejsca czasowego składowania będą zlokalizowane w obrębie terenu budowy w miejscach uzgodnionych z Inwestorem lub poza terenem budowy w miejscach zorganizowanych przez Wykonawcę.

3. WYMAGANIA OGÓLNE DOTYCZĄCE SPRZĘTU I MASZYN

Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość i środowisko wykonywanych robót.

Na żądanie, wykonawca dostarczy Inspektorowi nadzoru kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie sprzętu do użytkowania zgodnie z jego przeznaczeniem.

4. WYMAGANIA OGÓLNE DOTYCZĄCE ŚRODKÓW TRANSPORTU

Do transportu materiałów, sprzętu budowlanego i urządzeń stosować sprawne technicznie środki transportu. Środki transportu powinny zabezpieczać załadowane wyroby przed wpływami atmosferycznymi.

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych towarów. Przy ruchu po drogach publicznych pojazdy muszą spełniać wymagania przepisów ruchu drogowego tak pod względem formalnym jak i rzeczowym.

Wykonawca będzie usuwać na bieżąco, na własny koszt, wszelkie zanieczyszczenia spowodowane jego pojazdami na drogach publicznych oraz dojazdach do terenu budowy.

5. WYMAGANIA OGÓLNE DOTYCZĄCE PROWADZENIA ROBÓT

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z umową, oraz za jakość zastosowanych materiałów i wykonywanych robót, za ich zgodność z dokumentacją projektową, wymaganiami ST, projektem organizacji robót oraz poleceniami Inwestora.

5.1. Wymagania ogólne dotyczące wykonania robót rozbiórkowych i wyburzeniowych

Zakres robót obejmuje: demontaż skrzydeł drzwiowych i wykucie ościeżnic, wyburzenie niektórych ścianek działowych, wykucie nowych otworów drzwiowych, skucie posadzek i części podłogi posadzkowych, skucie starej glazury i części tynków, usunięcie z terenu budowy gruzu wraz z ich wywozem.

Roboty związane z rozbiórką będą wykonywane ręcznie i mechanicznie. Wykonawca powinien posługiwać się sprzętem zapewniającym spełnienie wymogów jakościowych, ilościowych i wymogów bezpieczeństwa. Zastosowany przy prowadzeniu robót sprzęt nie może powodować uszkodzeń pozostałych, nie rozbieranych elementów. Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na środowisko i jakość wykonywanych robót.

Przed przystąpieniem do robót należy wykonać wszystkie niezbędne zabezpieczenia, zgromadzić narzędzia i sprzęt. Teren odgrodzić i oznaczyć w sposób widoczny dla osób trzecich. Dokonać demontażu istniejącej instalacji elektrycznej i wodno-kanalizacyjnej w obrębie prowadzonych rozbiórek lub wyburzeń.

Roboty prowadzić zgodnie z rozporządzeniem Ministra infrastruktury z dnia 06.02.2003 r. (Dz.U. Nr 47 poz. 401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych.

Demontaż istniejącej stolarki drzwiowej i okiennej – ostrożne zdjęcie skrzydeł drzwiowych lub okiennych i wykucie z muru ościeżnicy drewnianej lub metalowej.

Przed przystąpieniem do rozbiórki ścian murowanych należy dokładnie zbadać stan murów co do jakości cegły i rodzaju zaprawy oraz usytuowania w stosunku do kierunku oparcia stropów. Stropy w sąsiedztwie należy podstemplować. Rozbiórkę ścian prowadzić ręcznie przy użyciu łomów i kilofów lub ręcznych narzędzi mechanicznych poprzez rozwarstwianie cegieł w murze wzdłuż spoin.

Wykucia nowych otworów okiennych i drzwiowych oraz poszerzenia istniejących otworów drzwiowych w ścianach należy wykonać ze szczególną ostrożnością. Przed wykonaniem należy podstemplować stropy w sąsiedztwie. Nowe otwory oraz powiększenia istniejących w ścianach należy wycinać za pomocą pił i tarcz diamentowych tak aby nie naruszyć pozostałej konstrukcji.

Rozbiórkę ścian i nowe otwory wykonywać sukcesywnie i z dużą ostrożnością, monitorując sytuację na wyższych kondygnacjach. Roboty prowadzić zgodnie z dokumentacją projektową – branża konstrukcyjna.

Rozbiórkę posadzek betonowych i wylewki wykonać i warstw podposadzkowych przy użyciu dowolnego sprzętu – ręcznie lub mechanicznie przy użyciu młotów pneumatycznych.

Usunąć gruz i materiały z rozbiórki, teren uporządkować

Roboty remontowe należy przeprowadzać w sposób minimalizujący utrudnienia dla pracowników i petentów.

Przerwy w dostawie mediów (woda, c.o., zasilanie elektryczne) na okres remontu należy bezwzględnie uzgodnić ze służbami technicznymi budynku..

6. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentacją odniesienia jest:

1. umowa zawarta pomiędzy Wykonawcą a Zamawiającym wraz z harmonogramem robót zatwierdzona przez Zamawiającego
2. normy budowlane i aprobaty techniczne
3. inne dokumenty i ustalenia techniczne prowadzone w trakcie trwania robót budowlanych.
4. Wykonanie robót rozbiórkowych musi być zgodne z:
 - a) Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 września 1997 r. (tekst jednolity z 2003 r. Dz. U. Nr 169 poz. 1650.)
 - b) Rozporz. Min. Infrastruktury z dnia 06.02.2003 r (Dz.U. Nr 47 poz.401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych.
 - c) Rozporz. Min. Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2002 r. Dz.U. Nr 209, poz.1779 w sprawie systemów oceny zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu ich oznaczania znakowaniem CE
 - d) Rozporz. Min. Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2002 r. Dz.U. Nr 209, poz.1780 w sprawie określenia polskich jednostek organizacyjnych upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakresu i formy aprobat oraz trybu ich udzielania, uchylania lub zmiany.

- e) Rozporz. Min. Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. Dz.U. Nr 120, poz.1126 w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.
- f) Rozporz. Min. Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. Dz.U. Nr 198 poz.2041 w sprawie sposobów deklarowania wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym.
- g) Rozporz. Ministra Infrastruktury z dn. 27 sierpnia 2004 r. Zmieniające rozporządzenie w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia Zamawiającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz.U. Nr 198, poz. 2042).

SST - II. SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

Tynki i gładzie, okładziny ściennie, sufity podwieszane, malowanie

1. WSTĘP.

1.1. Przedmiot SST.

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru tynków wewnętrznych i gładzi gipsowej oraz okładzin ścian płytkami glazurowanymi – dla zadania: „**Remont dwóch łazienek w budynku Sądu Okręgowego w Rzeszowie**”

1.2. Zakres stosowania SST.

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST.

Specyfikacja, obejmuje wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie w obiekcie n/w robót:

- tynki wewnętrzne,
- gładź gipsowa,
- okładziny ściennie wewnętrzne,
- sufity podwieszane,
- malowanie ścian

1.4. Określenia podstawowe.

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami Inspektora nadzoru.

2. MATERIAŁY.

2.1. Materiały do tynków i gładzi gipsowej;

2.1.1. Woda (CPN-EN 1008:2004)

Do przygotowania zapraw stosować można każdą wodę zdatną do picia. Niedozwolone jest użycie wód ściekowych, kanalizacyjnych bagiennych oraz wód zawierających tłuszcze organiczne, oleje i muł.

2.1.2. Piasek (PN-EN 13139:2003)

Piasek powinien spełniać wymagania obowiązującej normy przedmiotowej, a w szczególności:

- nie zawierać domieszek organicznych,
- mieć frakcje różnych wymiarów, a mianowicie: piasek drobnoziarnisty 0,25-0,5 mm, piasek średnioziarnisty 0,5-1,0 mm, piasek gruboziarnisty 1,0-2,0 mm

Do spodnich warstw tynku należy stosować piasek gruboziarnisty, do warstw wierzchnich – średnioziarnisty. Do gładzi piasek powinien być drobnoziarnisty i przechodzić całkowicie przez sito o prześwicie 0,5 mm.

2.1.3. Zaprawy budowlane cementowo-wapienne

- Marka i skład zaprawy powinny być zgodne z wymaganiami normy państwowej. Przygotowanie zapraw do robót murowych powinno być wykonywane mechanicznie. Zaprawę należy przygotować w takiej ilości, aby mogła być wbudowana możliwie wcześnie po jej przygotowaniu tj. ok. 3 godzin.
- Do zapraw tynkarskich należy stosować piasek rzeczny lub kopalniany.
- Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować cement portlandzki z dodatkiem żużla lub popiołów lotnych 25 i 35 oraz cement hutniczy 25 pod warunkiem, że temperatura otoczenia w ciągu 7 dni od chwili zużycia zaprawy nie będzie niższa niż +5°C.
- Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować wapno sucho gaszone lub gaszone w postaci ciasta wapiennego otrzymanego z wapna niegaszonego, które powinno tworzyć jednolitą i jednobarwną masę, bez grudek niegaszonego wapna i zanieczyszczeń obcych. Skład objętościowy zapraw należy dobierać doświadczalnie, w zależności od wymaganej marki zaprawy oraz rodzaju cementu i wapna.

2.1.4. Gips szpachlowy – PN- B- 30042:1997

Początek czasu wiązania - nie wcześniej niż 120 minut

Przyczepność do podłoża - nie mniej niż 0,5 MPa

Temperatura podłoża i otoczenia od +5°C do + 25°C

Maks. grubość jednej warstwy 2 mm

2.2. **Materiały do okładzin ściennych,**

2.2.1 Płytki ceramiczne glazurowane:

- Płytki ścienne glazurowane gładkie , wym. 30,0x 60,0cm
- Listwy dekoracyjne (w kolorze płytek): przypodłogowa ceramiczna wym. 298x115x17 mm
- Listwy dekoracyjne (w kolorze płytek) : ścienne , wym. 298x62x21 mm

Płytki ceramiczne ścienne rektyfikowane - parametry zgodne z normą EN 14411:2012 załącznik L, BIII GL, prasowane na sucho "E">10%.

Barwa – wg dokumentacji i w uzgodnieniu z inwestorem

Nasiąkliwość po wypaleniu 10-24 %

Wytrzymałość na zginanie nie mniejsza niż 10,0 MPa.

Odporność szkliwa na pęknięcia włosowate nie mniejsza niż 160⁰ C.

Krawędzie płytek powinny być proste, bez wykruszeń i uszkodzeń naroży. Powierzchnia licowa równa i gładka, powierzchnia tylna prążkowana.

2.2.2 Zaprawy klejowe do płytek ceramicznych:

- Zaprawa klejowa wysokoelastyczna typ C2TE S1 do płytek ceramicznych
- Zaprawa do spoinowania - wysokoelastyczna: systemowa, wodoodporna drobnokruszywowa
zaprawa do spoinowania do spoinowania, odporna na działanie grzybów i glonów

2.3. **Materiały do robót malarskich.**

2.3.1. Farba lateksowa – farba lateksowa wodorozcieńczalna do wnętrz, bezrozpuszczalnikowa o wysokiej odporności szorowanie i wielokrotne zmywanie w kolorach pastelowych. Klasa 1 odporności na szorowanie na mokro wg. PN EN 13300 (ISO 11998)

Parametry farby:

- Bazowy środek wiążący: spoiwo syntetyczne;
- Pigmenty: biel tytanowa i barwne pigmenty;
- Zawartość lotnych związków organicznych LZO: kat A/a. Produkt zawiera poniżej 30g/l LZO, w przypadku wyrobu białego, niebarwionego zawartość LZO w wyrobie wynosi 0 g/l ,
- Gęstość: ok. 1,45 g/cm³;
- Stopień połysku: matowy i półmatowy;
- Rozcieńczalnik: woda
- Odporność na szorowanie na mokro: klasa I (wg normy PN-EN 13300) i klasa I (wg normy PN-C-81914: 2002).
- posiada atest PZH

2.3.2. Grunt pod farby lateksowe – środek powinien odpowiadać wymaganiom stawianym przez producenta

Parametry farby gruntującej:

- Bazowy środek wiążący: spoiwo kopolimerowe;
- Zawartość lotnych związków organicznych LZO: kat A/a.
- Produkt zawiera poniżej 30g/l LZO,
- Gęstość: ok. 1,05 g/cm³;
- Barwa: mleczna, po wyschnięciu bezbarwna

2.4. Sufity podwieszane kasetonowe:

Płyty kasetonowe 600x600x15mm - płyty ze skalnej wełny mineralnej:

- widoczna strona płyty: mikronatryskowa, malowana, biała powierzchnia o zwiększonej trwałości, odporna na czyszczenie.
- tył płyty: welon z włókna szklanego
- krawędź częściowo ukryta,
- uszczelnione krawędzie płyty
- klasa reakcji na ogień: Euroklasa A1
- pochłanianie dźwięku (wg normy ISO 354) α_w : do 1,0 (Klasa A)
- odporność na wilgotność i stabilność wymiarowa: do 100% wilgotności względnej powietrza (klasa 1/C/0N)
- odbicie światła: 86%
- Atest Higieniczny PZH - odporna na rozwój mikroorganizmów Klasa bakteriologiczna B1 powyżej wymagań Strefy 4

2.5. Płyty gipsowo-kartonowe wodoodporne GKI gr. 12,5mm Hydro typ H2. wg normy PN-EN 520+A1:2012. Zmniejszony stopień wchłaniania wody w porównaniu do standardowych i ogniochronnych płyt g-k. Przeznaczona do stosowania w pomieszczeniach, w których wilgotność względna powietrza nie przekracza 70%, a okresowo (przez maksimum 10 godzin na dobę) o podwyższonej wilgotności względnej powietrza do 85%, o parametrach:

- reakcja na ogień (dla produktu nieosłoniętego): A2-s1, d0
- przepuszczalność pary wodnej [μ]: 10
- wytrzymałość na zginanie (kierunek wzdłużny): 550 N

- wytrzymałość na zginanie(kierunek poprzeczny): 210 N
- opór cieplny (wyrażony jako przewodność cieplna): 0,25 W/(mK)

2.5.1. **Profile** stalowe do zabudowy w systemie g/k spełniające wymagania normy: PN-EN 14195 (ściany) i PN-EN 13964 (sufity) - wykonane z stalowej blachy ocynkowanej o grubości 0,60 mm (gat. DX51D) i dodatkowo pokrytej powłoką cynku (min. 100g/m²).

3. SPRZĘT.

Roboty wykonać przy użyciu sprzętu: mieszarka do zapraw, betoniarka wolnospadowa, szpachle i pace metalowe lub z tworzyw sztucznych, pace ząbkowane stalowe, łaty, poziomnice, narzędzia i urządzenia docięcia płyt, mieszadła koszyczkowe napędzane wiertarką elektryczną

4. TRANSPORT.

Materiały i elementy mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu. Podczas transportu materiały powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami.

5. WYKONANIE ROBÓT.

5.1. Tynki trójwarstwowe kat. III.

a) Przygotowanie podłoża.

Przed przystąpieniem do wykonywania robót tynkowych powinny być zakończone wszystkie roboty instalacyjne podtynkowe, zamurowane przebiecia i bruzdy, osadzone ościeżnice drzwiowe. W ścianach przewidzianych do tynkowania nie należy wypełniać zaprawą spoin przy zewnętrznych licach na głębokości 5-10 mm. Bezpośrednio przed tynkowaniem podłoże należy oczyścić z kurzu szczotkami oraz usunąć plamy z rdzy i substancji tłustych. Plamy z substancji tłustych można usunąć przez zmycie 10% roztworem szarego mydła lub przez wypalenie lampą benzynową. Nadmiernie suchą powierzchnię podłoża należy zwilżyć wodą.

- b) Tynk trójwarstwowy powinien być wykonany z obrzutki, narzutu i gładzi. Narzut tynków wewnętrznych należy wykonać według pasów i listew kierunkowych.
- c) Gładź należy nanosić po związaniu warstwy narzutu, lecz przed jej stwardnieniem. Podczas zacierania warstwa gładzi powinna być mocno dociskana do warstwy narzutu.
- d) Do wykonania tynków należy stosować zaprawy cementowo-wapienne - w tynkach nie narażonych na zawilgocenie o stosunku 1:1:4, - w tynkach narażonych na zawilgocenie oraz w tynkach zewnętrznych o stosunku 1:1:2.

5.2. Licowanie ścian płytkami ceramicznymi:

Przed przystąpieniem do wykonywania okładzin ściennych powinny być zakończone wszystkie roboty instalacyjne.

Konstrukcję nośną (stelaż) muszli ustępowej wiszącej w pomieszczeniach w.c. obłożyć płytą gipsowo-kartonową gr. 12,5 mm wodoodporną.

Roboty okładzinowe wykonywać w temperaturach nie niższych niż +5°C i temperatura ta powinna utrzymywać się w ciągu całej doby. Wykonane okładziny należy chronić w ciągu dwóch pierwszych dni

przed nasłonecznieniem i przewiewem.

Przed układaniem płytek na ścianie należy zamocować prostą łątę drewnianą lub aluminiową. Do umocowania łąty należy użyć poziomnicy. Łatę mocuje się na wysokości cokołu lub drugiego rzędu płytek. Następnie powierzchnię pokrywa się warstwą klejącą przy pomocy zębatej pacy. Powierzchnia pokryta warstwą klejącą nie powinna być jednorazowo większa niż 1 m². Grubość warstwy klejącej powinna wynosić 4-6 mm.

Układanie płytek rozpoczyna się od dołu w dowolnym narożniku. Dla uzyskania jednakowej wielkości spoin stosować wkładki dystansowe. Przed stwardnieniem kleju należy usunąć jego nadmiar i wkładki dystansowe.

W zakresie wykonania powierzchni i krawędzi podłoże powinno spełniać następujące wymagania:

- powierzchnia czysta nie pyłąca, bez ubytków i tłustych plam.
- dopuszczalne odchyłki powierzchni tynku na długości 2 m, mierzone łątą kontrolną nie mogą przekraczać 3 mm, przy liczbie odchyłek nie większej niż 3 mm na długości łąty.
- odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku pionowego nie może być większe niż 4 mm na wysokości kondygnacji
- odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku poziomego nie może być większe niż 3 mm na 1 m i ogółem nie większe niż 6 mm na całej powierzchni między przegrodami pionowymi

5.3. Gładź gipsowa:

Gładź gipsowa wykonać jako 2-warstwową po zakończeniu robót mokrych na obiekcie (min. 4-ch tygodnie od zakończenia robót tynkarskich). Powierzchnia tynków przed nałożeniem gładzi winna być odpylona, pozbawiona luźnych części.

Przygotowaną masę gładzi gipsowej nakładać pacą stalową tak, by uzyskać powłokę bez ubytków. Następnie wyrównać powierzchnię jak najdłuższymi pociągnięciami pacy rozpoczynając od narożnika ściany. Po ok. 15-20 min można nanieść drugą warstwę stosując technikę "mokre na mokre", a po wyschnięciu w razie potrzeby, w miejscach które tego wymagają, lekko przeszlifować. Grubość warstwy: w zależności od podłoża od 0 do 2mm.

5.4. Roboty malarskie:

5.4.1. Zasady ogólne

Malowanie ścian i sufitów można wykonywać po całkowitym zakończeniu robót poprzedzających tj. po ukończeniu robót instalacyjnych, okładzinowych i posadzkowych. Roboty malarskie prowadzić przy temperaturze nie niższej niż +5°C i nie wyższej niż 25°C. W czasie malowania niedopuszczalne jest nawietrzanie malowanych powierzchni ciepłym powietrzem od przewodów wentylacyjnych i urządzeń grzewczych.

Przed przystąpieniem do robót malarskich należy odpowiednio przygotować podłoże.

Przy malowaniu farbami dyspersyjnymi do gruntowania stosować powłoki gruntujące zalecane przez producenta farby

5.4.2. Wymagania dotyczące podłoży

- a) Nowe niemalowane tynki powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-70/B-10100. Wszelkie uszkodzenia tynków powinny być usunięte przez wypełnienie odpowiednią zaprawą i zatarte do równej powierzchni. Powierzchnia tynków powinna być pozbawiona zanieczyszczeń (np. kurzu, rdzy, tłuszczu, wykwitów solnych).
- a) Tynki malowane uprzednio farbami powinny być oczyszczone ze starej farby i wszelkich wykwitów. Stare odstające powłoki malarskie należy zdrapać, powierzchnie oczyścić z kurzu i brudu, nacieków zaprawy itp. Drobne uszkodzenia powierzchni należy naprawić przez wypełnienie ubytków zaprawą gipsową. Farby olejne którymi poryte są powierzchnie ścian należy zdrapać mechanicznie lub wylugować poprzez nałożenie mieszaniny sody kaustycznej z ciastem wapiennym, zdjęcie pasty ługowej i dokładne umycie tynków wodą.
Na przygotowane, oczyszczone i odpylone podłoże nałożyć warstwę gładzi, zatrzeć pacą i przeszlifować.
- b) Wilgotność podłoża mineralnych (malowanych jak i niemalowanych) przeznaczonych do malowania farbami dyspersyjnymi, nie powinna przekraczać 4%.
- c) Wystające lub widoczne nieusuwalne elementy metalowe powinny być zabezpieczone antykorozyjnie.
- d) Podłoża z płyt gipsowo-kartonowych powinny być odkurzone, bez plam tłuszczu i oczyszczone ze starej farby. Wkręty mocujące oraz styki płyt powinny być zaszpachlowane. Uszkodzone fragmenty płyt powinny być naprawione masą szpachlową, na którą wydana jest aprobaty techniczna.
- e) Podłoża z płyt włóknisto-mineralnych powinny mieć wilgotność nie większą niż 4% oraz powierzchnię dokładnie odkurzoną, bez plam tłuszczu, wykwitów, rdzy i innych zanieczyszczeń. Wkręty mocujące nie powinny wystawać poza lico płyty, a ich główki powinny być zabezpieczone antykorozyjnie.

5.4.3. Wykonanie robót malarskich

Roboty malarskie wewnątrz i na zewnątrz obiektów budowlanych można rozpocząć, kiedy podłoża spełniają wymagania podane w pkt. 5.4.2., a warunki prowadzenia robót wymagania określone w pkt. 5.4.1.

Prace malarskie należy prowadzić zgodnie z instrukcją producenta farby, która powinna zawierać:

- informacje o środku gruntującym i o przypadkach, kiedy należy go stosować,
- sposób przygotowania farby do malowania,
- sposób nakładania farby, w tym informacje o narzędziach (np. pędzle, wałki, agregaty malarskie),
- krotność nakładania farby oraz jej zużycie na 1 m²,
- czas między nakładaniem kolejnych warstw,
- zalecenia odnośnie mycia narzędzi,
- zalecenia w zakresie bhp.

5.4.4. Wymagania w stosunku do powłok z farb dyspersyjnych akrylowych lateksowych

Wykonane powłoki powinny być:

- mocno związane z podłożem,

- niezmywalne przy stosowaniu środków myjących i dezynfekujących, odporne na tarcie na sucho i na szorowanie oraz na remulgację,
- aksamitno-matowe lub posiadać nieznaczny połysk,
- jednolitej barwy, równomierne, bez smug, plam, zgodne ze wzorcem producenta i dokumentacją projektową,
- bez uszkodzeń, prześwitów podłoża, śladów pędzla,
- bez złuszczeń, odstawania od podłoża oraz widocznych łączeń i poprawek,
- bez grudek pigmentów i wypełniaczy ulegających rozcieraniu.

Dopuszcza się chropowatość powłoki odpowiadającą rodzajowi faktury pokrywanego podłoża.

5.5. Sufity podwieszane kasetonowe

Przed przystąpieniem do montażu płyt sufitowych należy zmontować konstrukcję sufitową (wsporcą). Montaż należy rozpocząć od naniesienia poziomu sufitu za pomocą niwelatora optycznego lub laserowego bądź poziomicy wodnej. Następnie mocujemy kątownik przyścienny za pomocą kołków rozporowych rozmieszczonych co 500 mm. Rozmieszczenie profili nośnych $L = 3600$ wyznacza się w module co 1200 mm, pamiętając, aby profile – pierwszy i ostatni – dzieliła od ściany odległość nie większa niż 600 mm.

Po wytrasowaniu profili głównych nanosimy punkty mocowania wieszaków (co 1200 mm), pamiętając przy tym, że odległość pierwszego i ostatniego wieszaka od ściany nie powinna być większa niż 400 mm. Do mocowania wieszaków używamy tylko metalowych systemów mocowania.

Po zawieszeniu profili głównych (co 1200 mm) wpinamy co 600 mm profile poprzeczne długie $L = 1200$ mm. Następnie pomiędzy profile poprzeczne długie wpinamy profile poprzeczne krótkie $L = 600$ mm. W ten sposób otrzymujemy kratownicę 600 x 600 mm, którą w 10% wypełniamy płytami sufitowymi i poziomujemy.

Płyty sufitowe wkładamy w czystych, bawełnianych rękawiczkach w celu uniknięcia zabrudzeń. Po wypoziomowaniu sufitu uzupełniamy wszystkie płyty i wykonujemy docinki przy ścianach. W celu docięcia płyty sufitowej, należy ją nadciąć od strony widocznej wzdłuż wymaganej linii za pomocą noża monterskiego, następnie złamać i przeciąć nożem papier od strony spodniej (analogicznie jak dla płyt gipsowo-kartonowych).

Zaleca się montaż profili głównych równolegle do promieni światła dziennego. Łączenie profili głównych nie powinno przebiegać w jednej linii.

5.6. Sufity podwieszane z płyt gipsowo-kartonowych.

Montaż rozpoczynamy od wyznaczenia poziomu sufitu na ścianach okalających. Dokładne wyznaczenie powierzchni sufitu podwieszanego rzutuje na jego późniejszy wygląd. Do wyznaczenia linii przenikania płaszczyzny sufitu na ścianach okalających najlepiej użyć niwelatora laserowego lub poziomicy wodnej. Po wyznaczeniu w rogach pomieszczenia punktów o tej samej wysokości, rysuje się linie łączące za pomocą sznura z barwnikiem proszkowym. Pod linią mocuje się do ścian profil przyścienny UD 30 za pomocą kołków szybkiego montażu. Następnie wyznacza się na suficie linie przebiegu profili i oznacza się na nich punkty mocowania.

Mocowanie wieszaków należy przeprowadzać zawsze za pomocą dybli metalowych. Profile główne układa się końcami na profilach przyściennych z przeciwległych ścian i wpina się je w zamocowane wieszaki. Do profili głównych mocuje się od spodu poprzecznie przy pomocy łączników krzyżowych profile nośne wsuwając ich końce w profile przyścienne. Rozstawy profili: profile główne max. co 1200mm, profile nośne max. co 400 mm. Aby zmniejszyć zużycie profili CD 60 można je sztukować za pomocą łączników wzdłużnych. Nie wolno sztukować profili w jednej linii, lecz zawsze naprzemiennie. Jeden profil nie powinien składać się z więcej niż dwóch odcinków. Do zmontowanej konstrukcji nośnej przykręca się płyty gipsowo-kartonowe poprzecznie do kierunku przebiegu profili nośnych. Połączenia płyt z długości muszą znaleźć się zawsze na profilu i być przesunięte w sąsiednich pasach co najmniej o 50 cm. Stosowanie płyt o grubości mniejszej niż 12,5 mm nie jest zalecane. Kierunek płytowania w pomieszczeniu powinien być taki, by długie spoiny były równoległe do głównego kierunku padania światła. Rozstaw wkrętów mocujących wynosi 15 cm. Należy stosować wkrety TN 25 dla płyt o grubości 12,5 mm,

Proces szpachlowania połączeń zależy od krawędzi płyty i zastosowanego rodzaju zbrojenia. Krawędź PRO zawsze wymaga zastosowania taśmy zbrojącej. Przy siatce samoprzylepnej wystarczają dwa cykle robocze: 1). naklejenie taśmy na krawędzie płyt i wypełnienie zagłębienia masą szpachlową, 2). po wyschnięciu pierwszej warstwy - nałożenie szerszej cienkiej warstwy masy finiszowej, która po przeszlifowaniu stanowić będzie podkład pod farbę. Stosując taśmę z włókniyny szklanej lub taśmę papierową potrzebne będą trzy cykle: 1). wypełnienie spoiny warstwą masy szpachlowej i wciśnięcie w świeżą masę taśmy zbrojącej, 2). po związaniu pierwszej warstwy - nałożenie nieco szerszej drugiej warstwy tej samej masy szpachlowej, 3). na wyschniętą spoinę - nałożenie warstwy masy finiszowej zapewniającej łatwe szlifowanie i wysoką jakość powierzchni.

6. KRYTERIA OCENY JAKOŚCI I ODBIORU.

- Sprawdzenie zgodności wykonania robót z dokumentacją,
- Sprawdzenie odbiorów międzyoperacyjnych podłoża i materiałów,
- Sprawdzanie jakości materiałów - wymagana jakość materiałów powinna być potwierdzona przez producenta przez zaświadczenie o jakości, znakiem kontroli jakości zamieszczonym na opakowaniu lub innym równorzędnym dokumentem.
- Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom technicznym. Nie należy stosować również materiałów przeterminowanych (po okresie gwarancyjnym).

7. ODBIÓR ROBÓT.

7.1. Odbiór tynków i gładzi.

- 7.1.1. Sprawdzenie przyczepności tynku do podłoża, prawidłowości wykonania powierzchni i krawędzi tynku, wykończenia tynku w narożach i na stykach płaszczyzn.
- 7.1.2. Dopuszczalne odchylenia powierzchni tynku kat. III od płaszczyzny i odchylenie krawędzi od linii prostej - nie większe niż 3 mm i w liczbie nie większej niż 3 na całej długości łaty kontrolnej 2 m. Odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku:

- pionowego - nie większe niż 2 mm na 1 m i ogółem nie więcej niż 4mm w pomieszczeniu,
- poziomego - nie większe niż 3 mm na 1 m i ogółem nie więcej niż 6 mm na całej powierzchni między przegrodami pionowymi (ściany, belki itp.).

7.1.3. Niedopuszczalne są następujące wady:

- wykwity w postaci nalotu wykryształizowanych na powierzchni tynków roztworów soli przenikających z podłoża, pilśni itp.,
- trwałe ślady zacieków na powierzchni, odstawanie, odparzenia i pęcherze wskutek niedostatecznej przyczepności tynku do podłoża.

7.2. Odbiór okładzin ściennych

7.2.1. Sprawdzenie prawidłowości ułożenia płytek

- sprawdzenie barwy i odcieni i porównanie z wzorcem płytek,
- sprawdzenie odchylenia powierzchni od płaszczyzny za pomocą łaty kontrolnej długości 2 m przykładanej w różnych kierunkach,
- sprawdzenie związania płytek z podkładem przez lekkie ich opukiwanie drewnianym młotkiem (lub innym podobnym narzędziem) – głuchy dźwięk jest dowodem nie związania płytek z podłożem,
- sprawdzenie prostoliniowości i szerokości spoin oraz ich wypełnienia,
- sprawdzenie grubości zaprawy klejowej pod płytkami (pomiar w trakcie realizacji robót)

7.2.2. Prawidłowo wykonana okładzina powinna spełniać następujące wymagania:

- cała powierzchnia okładziny powinna mieć jednakową barwę zgodną z wzorcem (nie dotyczy okładzin dla których różnorodność jest zamierzona),
- cała powierzchnia pod płytkami powinna być wypełniona klejem, tj. przy lekkim opukiwaniu płytki nie powinny wydawać głuchego odgłosu,
- grubość warstwy klejącej powinna być zgodna z dokumentacją lub instrukcją producenta,
- dopuszczalne odchylenie krawędzi od kierunku pionowego i poziomego nie powinno przekraczać 2 mm na długości 2 m,
- odchylenie powierzchni od płaszczyzny pionowej nie powinno przekraczać 2 mm na długości 2 m,
- spoiny na całej długości i szerokości powinny być wypełnione masą do spoinowania,
- dopuszczalne odchylenie spoin od linii prostej nie powinno wynosić więcej niż 2 mm na długości 2 m.

7.3. Odbiór robót malarskich

7.3.1. Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego powłok malarskich polegające na stwierdzeniu równomiernego rozłożenia farby, jednolitego natężenia barwy i zgodności ze wzorcem producenta, braku prześwitu i dostrzegalnych skupisk lub grudek nieroztartego pigmentu lub wypełniaczy, braku plam, smug, zacieków, pęcherzy odstających płatów powłoki, widocznych okiem śladów pędzla itp., w stopniu kwalifikującym powierzchnię malowaną do powłok o dobrej jakości wykonania.

7.3.2. Sprawdzenie odporności powłoki na wycieranie polegające na lekkim, kilkakrotnym potarciu

jej powierzchni miękką, wełnianą lub bawełnianą szmatką kontrastowego koloru.

7.3.3. Sprawdzenie odporności powłoki na zarysowanie.

7.3.4. Sprawdzenie przyczepności powłoki do podłoża polegające na próbie poderwania ostrym narzędziem powłoki od podłoża.

7.3.5. Sprawdzenie odporności powłoki na zmywanie wodą polegające na zwilżaniu badanej powierzchni powłoki przez kilkakrotne potarcie mokrą miękką szczotką lub szmatką

7.4. Sufit podwieszany

7.4.1. Sprawdzenie prawidłowości zamocowania konstrukcji nośnej.

7.4.2. Sprawdzenie barwy i odcieni i porównanie z wzorcem płytek.

7.4.3. Sprawdzenie odchylenia powierzchni od płaszczyzny za pomocą łąty kontrolnej długości 2 m przykładanej w różnych kierunkach.

SST – III. SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA:

Podłoża, izolacje cieplne i przeciwwilgociowe, posadzki

1. WSTĘP.

1.1. Przedmiot SST.

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania podłoży pod posadzki, izolacji przeciwwilgociowych i posadzek z płytek ceramicznych – dla zadania: „Remont dwóch łazienek w budynku Sądu Okręgowego w Rzeszowie”

1.2. Zakres stosowania SST.

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST.

Specyfikacja, obejmuje wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie w obiekcie n/w robót:

- podłoża pod posadzki ,
- izolacji przeciwwilgociowych poziomych i pionowych w pomieszczeniach mokrych,
- posadzek z płytek ceramicznych.

1.4. Określenia podstawowe.

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami inspektora nadzoru.

1. MATERIAŁY.

2.1. Materiały do układania podłoży pod posadzki:

2.1.1. Zaprawa cementowa M20 do wykonania warstwy wyrównawczej i jastrychu cementowego.

2.1.2. Zaprawa reperacyjna uzupełniająca ubytki i pęknięcia - szybkowiążąca masa szpachlowa, przeznaczona do naprawy betonów, do wypełniania dziur i głębokich nierówności w grubościach warstw do 50 mm.

2.1.3. Zaprawa samopoziomująca - systemowa o wytrzymałości na ściskanie: C30 wg PN-EN 13813 - do wyrównywania stropów i posadzek cementowych pod wszelkiego rodzaju wykładziny

2.2. Materiały do izolacji przeciwwilgociowej.

2.2.1. Izolacja przeciwwilgociowa pod posadzki i na ściany:

- środek gruntujący systemowy pod szlam uszczelniający,
- mineralny, dwuskładnikowy elastyczny szlam uszczelniający, mostkujący rysy do 2mm – do uszczelnienia posadzek pod płytkami ceramicznymi,
- elastyczna taśma uszczelniająca bitumiczno-elastomerowa – do uszczelnienia styków posadzek i ścian.

2.3. Materiały izolacji termicznej:

2.3.1. Styropian wg PN-EN 13163:2004 - EPS 150-038 – izolacje cieplne posadzek

Struktura styropianu zwarta - niedopuszczalne luźno związane granulki, krawędzie płyt proste z ostrymi kantami bez wyszczerbień i wyłamań.

Płyty nie większe niż 60x120 cm, dopuszczalne odchyłki $\pm 0,5 \%$

Płyty styropianowe układa się w stosy o poj. 0,5-3,6 m³, przy czym wysokość stosu nie powinna być większa niż 1,2 m. Na opakowaniu powinna być naklejona etykieta zawierająca nazwę zakładu, oznaczenie, nr partii, datę produkcji. Płyt styropianowych nie można stosować do ocieplania budynku bezpośrednio po wyprodukowaniu, lecz dopiero po okresie sezonowania wynoszącym około 8 tygodni.

Styropian przechowywać z dala od ognia.

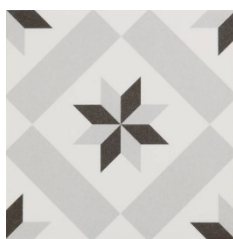
2.4. Materiały do układania posadzek:

2.4.1. Zaprawa klejowa - wysokoelastyczna do gresu – typ C2TE S2 do układania płytek gresowych posadzkowych

2.4.2. Zaprawa do spoinowania - wysokoelastyczna: mineralna, modyfikowana polimerami, pigmentowana, wodo- i mrozoodporna, z efektem perlenia do spoinowania płytek ceramicznych w zakresie szerokości spoin od 2 do 7 mm

2.4.3. Płytki ceramiczne posadzkowe:

- posadzki w pomieszczeniach WC: płytki gresowe matowe, na których powierzchni została rozmieszczona symetryczna mozaika czarno-biało-szara. Płytki o wymiarach 20x20 cm gr. 8 mm

Fugi: gr 2mm, kolor jasno szary (ściany i podłogi).

2. SPRZĘT.

Roboty wykonać przy użyciu sprzętu: mieszarka do zapraw, betoniarka wolnospadowa, szpachle i pace metalowe lub z tworzyw sztucznych, pace ząbkowane stalowe, łaty, poziomnice, narzędzia i urządzenia docięcia płytek, mieszadła koszyczkowe napędzane wiertarką elektryczną

3. TRANSPORT.

Materiały i elementy mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu. Podczas transportu materiały i elementy konstrukcji powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami lub utratą stateczności

5. WYKONANIE ROBÓT.

5.1 Podkład cementowy pod posadzki

Warstwę wyrównawczą z zaprawy cementowej M20 (zgodnie z projektem architektonicznym

i konstrukcyjnym) wykonać z zatarciem powierzchni na ostro. Przed przystąpieniem do wykonywania podkładu powinny być zakończone wszystkie roboty instalacyjne, zabetonowane przebiecia i bruzdy. Bezpośrednio przed ułożeniem podłoża należy oczyścić z kurzu i substancji tłustych. Nadmiernie suchą powierzchnię podłoża należy zwilżyć wodą.

Zaprawę cementową przygotować mechanicznie o konsystencji 5-7 cm zanurzenia stożka pomiarowego i układać niezwłocznie po przygotowaniu między listwami kierunkowymi z zastosowaniem ręcznego zagęszczenia, wyrównaniem i zatarciem packą na ostro. Temperatura powietrza w trakcie wykonywania robót, oraz w ciągu 3 kolejnych dni nie powinna być niższa niż 5°C.

Powierzchnia podkładu sprawdzana dwumetrową łatą przykładaną w dowolnym miejscu, nie powinna wykazywać większych prześwitów niż 2 mm. Odchylenie powierzchni podkładu od płaszczyzny poziomej nie powinno przekraczać 2 mm/m i 5 mm na całej długości lub szerokości pomieszczenia.

W podkładzie należy wykonać, zgodnie z projektem, spadki i szczeliny dylatacji konstrukcyjnej i przeciwskurczowej. Na zewnątrz budynku powierzchnia dylatowanych pól nie powinna przekraczać 10 m², a maksymalna długość boku nie większa niż 3,5 m.

Wewnątrz budynku pola dylatacyjne powinny mieć wymiary nie większe niż 5x6 m. Dylatacje powinny być wykonane w miejscach dylatacji budynku, wokół fundamentów pod maszyny, słupów konstrukcyjnych oraz w styku różnych rodzajów wykładzin. Przez 7 dni podkład utrzymywać w stanie wilgotnym przez przykrycie folią.

5.2. Izolacja przeciwwilgociowa powłokowa pozioma pomieszczeń mokrych:

Izolację poziomą przeciwwilgociową elastycznym szlamem mineralnym uszczelniającym, wykonać przed ułożeniem płytek posadzkowych, na wykonanym podkładzie cementowym, zagruntowanym uprzednio preparatem gruntującym. Izolację nakładać przez szpachlowanie w dwóch procesach roboczych, grubość jednej warstwy co najmniej 1 mm. Izolację w pomieszczeniach mokrych należy wywinąć na ściany na wysokość 10 cm a styk posadzki ze ścianą należy uszczelnić elastyczną taśmą uszczelniającą, którą należy wtopić pomiędzy warstwy izolacji.

Przy wykonywaniu izolacji stosować się ściśle do zaleceń producenta.

5.3. Układanie posadzki z płytek ceramicznych.

Przed przystąpieniem do wykonywania nawierzchni posadzek powinny być zakończone wszystkie roboty remontowe.

Układanie posadzek można rozpocząć po wykonaniu izolacji przeciwwilgociowej, tj. po ok. 24 godz. od jej nałożenia. Podłoże betonowe oczyścić z kurzu i wyrównać, płytki układać na kleju dociskając każdą płytkę i oczyszczając z resztek kleju miękką szmatką. Spoiny między płytkami wypełnić elastyczna zaprawą do fugowania. Dla uzyskania jednakowej wielkości spoin należy stosować wkładki dystansowe tzw krzyżyki. Przed całkowitym stwardnieniem kleju ze spoin między płytkami należy usunąć jego nadmiar i wkładki dystansowe. W trakcie układania płytek mocować listwy wykończeniowe i dylatacyjne. Do przyklejania płytek należy stosować zaprawy klejowe wysokoelastyczne.

Do spoinowania można przystąpić nie wcześniej niż po 24 godz. od ułożenia płytek. Jeżeli w pomieszczeniach występuje wysoka temperatura i niska wilgotność powietrza, należy zapobiec

szybkemu wysychaniu spoin przez zwilżanie ich wilgotną gąbką.

4. KRYTERIA OCENY JAKOŚCI I ODBIORU.

- Sprawdzenie zgodności z dokumentacją techniczną ułożenia podkładu i posadzek.
- Sprawdzenie odbiorów międzyoperacyjnych podłoża i materiałów.
- Wymagana jakość materiałów powinna być potwierdzona przez producenta przez zaświadczenie o jakości lub znakiem kontroli jakości zamieszczonym na opakowaniu lub innym równorzędnym dokumentem.
- Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom technicznym. Nie należy stosować również materiałów przeterminowanych (po okresie gwarancyjnym).

5. ODBIÓR ROBÓT.

7.1. Odbiór podkładu cementowego i izolacji pod posadzki

- 7.1.1. Sprawdzenie wizualne powierzchni podkładu pod względem wymaganej szorstkości, występowania ubytków i porowatości, czystości i zawilgocenia.
- 7.1.2. Sprawdzanie równości podkładu. Dopuszczalne odchylenia powierzchni od płaszczyzny - nie większe niż 2 mm i w liczbie nie większej niż 2 na całej długości łaty kontrolnej 2 m. przykładanej w dowolnych miejscach i kierunkach.
- 7.1.3. Sprawdzenie spadków podkładu za pomocą 2-metrowej łaty i poziomnicy.
- 7.1.4. Sprawdzenie wykonanej izolacji przeciwwilgociowej: grubości wykonanych warstw, równomierności rozprowadzenia izolacji, połączeń styku ścian z posadzką.

7.2. Odbiór posadzek z płytek ceramicznych

- 7.2.1. Sprawdzenie prawidłowości ułożenia płytek
 - sprawdzenie barwy i odcieni i porównanie z wzorcem płytek,
 - sprawdzenie odchylenia powierzchni od płaszczyzny za pomocą łaty kontrolnej długości 2 m przykładanej w różnych kierunkach,
 - sprawdzenie związania płytek z podkładem przez lekkie ich opukiwanie drewnianym młotkiem (lub innym podobnym narzędziem) – głuchy dźwięk jest dowodem nie związania płytek z podłożem,
 - sprawdzenie prostoliniowości i szerokości spoin oraz ich wypełnienia,
 - sprawdzenie grubości zaprawy klejowej pod płytkami (pomiar w trakcie realizacji robót)
- 7.2.2. Prawidłowo wykonana okładzina powinna spełniać następujące wymagania:
 - cała powierzchnia pod płytkami powinna mieć jednakową barwę zgodną z wzorcem (nie dotyczy płytek dla których różnorodność jest zamierzona),
 - cała powierzchnia pod płytkami powinna być wypełniona klejem, tj. przy lekkim opukiwaniu płytki nie powinny wydawać głuchego odgłosu,
 - grubość warstwy klejącej powinna być zgodna z dokumentacją lub instrukcją producenta,
 - dopuszczalne odchylenie powierzchni posadzki od płaszczyzny nie powinno przekraczać

2 mm na długości 2 m,

- spoiny na całej długości i szerokości powinny być wypełnione masą do spoinowania,
- dopuszczalne odchylenie spoin od linii prostej nie powinno wynosić więcej niż 2 mm na długości 2 m.

SST – IV. SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA: **Stolarka drzwiowa**

1. WSTĘP.

1.1. Przedmiot SST.

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące montażu stolarki okiennej i drzwiowej – dla zadania: „**Remont dwóch łazienek w budynku Sądu Okręgowego w Rzeszowie**”

1.2. Zakres stosowania SST.

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST.

Specyfikacja, obejmuje wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie w obiekcie n/w robót:

- montaż ościeżnic,
- montaż skrzydeł drzwiowych,

1.4. Określenia podstawowe.

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami inspektora nadzoru.

2. MATERIAŁY.

2.1. Drzwi płytowe kompletne wraz z ościeżnicą.

2.1.1. - Ościeżnice drzwiowe – ościeżnice drewniane blokowe, uszczelka gumowa na obwodzie ościeżnicy, systemowe w komplecie ze skrzydłami.

2.1.2. – Listwy opaskowe, profilowane na wzór istniejących

2.1.3. - Skrzydła drzwiowe ramowo- płycinowe. Ramiaki z klejonki sosnowej, płyciny płaskie, skrzydło pełne fabrycznie wykończone, malowane farbą akrylową UV o wysokiej odporności na zarysowania i zabrudzenia.

Do sanitariatów skrzydła drzwiowe z podcięciem wentylacyjnym o łącznej powierzchni 0,22 m²

2.1.4. - Klamki drzwiowe – klamki typu, chrom-satyna, z rozetą dolną pod wkładkę (do sanitariatów z zamknięciem WC)

2.1.5. - Samozamykacze drzwiowe – systemowe, montowane w drzwiach do sanitariatów

2.2. Materiały uzupełniające

- pianka montażowa poliuretanowa
- kołki rozporowe metalowe

Każdy wyrób stolarki budowlanej powinien być wyposażony w okucia zamykające, łączące, zabezpieczające i uchwytywo-osłonowe. Okucia powinny odpowiadać wymaganiom norm państwowych, a w przypadku braku takich norm – wymaganiom określonym w świadectwie ITB dopuszczającym do stosowania wyroby stolarki budowlanej wyposażone w okucia, na które nie została ustanowiona norma.

3. SPRZĘT.

Roboty można wykonać przy użyciu dowolnego sprzętu zaakceptowanego przez Inspektora nadzoru. Sprzęt powinien być sprawny i spełniać wszystkie wymagania przepisów BHP.

4. TRANSPORT.

Każda partia wyrobów przewidziana do wysyłki powinna zawierać wszystkie elementy przewidziane normą. Okucia nie zamontowane do wyrobu przechowywać i transportować w odrębnych opakowaniach.

Transportowane elementy zabezpieczyć przed uszkodzeniem przez odpowiednie opakowanie.

Elementy mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu, zabezpieczone przed uszkodzeniami, przesunięciami lub utratą stateczności.

Wszystkie elementy przechowywać w pomieszczeniach zamkniętych, suchych i przewiewnych, zabezpieczonych przed opadami atmosferycznymi.

5. WYKONANIE ROBÓT.

5.1. Stolarka drzwiowa

5.1.1. Ustawienie w otworze.

Przed przystąpieniem do wbudowania stolarki należy sprawdzić czy elementy są wykonane odpowiednio do istniejących lub nowych otworów i zapewniają luz między ościeżnicą a murem: szerokość 15mm, wysokość 30mm.

5.1.2. Wbudowanie w otworze.

Podczas montażu ościeżnicy stałej lub regulowanej najważniejsze jest właściwe ustawienie poziomu belki górnej, a następnie pionów belek bocznych. Ościeżnicę należy nieruchomić i zabezpieczyć przed wypadnięciem uchwytem montażowym, a następnie jej górne narożniki zablokować klinami drewnianymi, za pomocą których korygujemy położenie ościeżnicy. Klíny umieszczamy na wysokości, gdzie założone będą rozpórki regulowane, niezbędne przy montażu. Kolejnym etapem jest wywiercenie przez fabrycznie wykonane otwory w pionowych belkach ościeżnicy otworów pod kołki rozporowe w murze. W otworach w murze umieszczamy kołki rozporowe. Następnie dokręcamy śruby z lekkim oporem, ostatecznie najlepiej przykręcić je dopiero po wyschnięciu pianki montażowej. Następną czynnością jest założenie skrzydła drzwiowego na ościeżnicy. W ten sposób, zamykając i otwierając kilkakrotnie drzwi, sprawdzamy prawidłowe osadzenie ościeżnicy. W kolejnym etapie montażu zdejmujemy skrzydło drzwiowe i dokonujemy ostatecznej korekty ustawienia ościeżnicy w otworze drzwiowym. Dokonujemy tego za pomocą klinów drewnianych i rozpórek regulowanych, posiłkując się poziomnicą. Zaleca się założenie czterech rozpórek, co gwarantuje, że odległość między bocznymi belkami futryny na całej ich długości pozostanie niezmienna.

Szczeliny pomiędzy ościeżnicą a murem należy wypełnić pianką montażową niskorozprężną. Przed przystąpieniem do uszczelniania należy okleić ościeżnicę taśmą, która zabezpieczy ją przed ewentualnym zabrudzeniem. Pianę dozujemy równomiernie i dokładnie, koniec rurki powinien sięgać do środka szczeliny między ościeżnicą a murem. Dopiero po całkowitym utwardzeniu pianki, co trwa od dwóch do czterech godzin, można usunąć kliny, rozpórki oraz montażową listwę progową, a następnie ostrożnie odkleić taśmę zabezpieczającą. Nadmiar piany należy usunąć za pomocą nożyka, ścinając ją równo z krawędzią ramy

W przypadku ościeżnicy stałej, po montażu pomiędzy ościeżnicą a ścianą pozostaje szczelina z widoczną zaschniętą pianką montażową, którą należy zamaskować za pomocą listew wykończeniowych.

W przypadku ościeżnicy regulowanej, po usunięciu rozpórek oraz listwy progowej przystępujemy do montażu elementu regulowanego. Należy go wcześniej odpowiednio przyciąć, dopasowując jego szerokość do grubości muru. W przyciętym na odpowiedni wymiar panelu regulowanym nawiercamy otwory, potrzebne do późniejszego montażu wkrętami do drewna. Następnie łączymy wykończeniowe listwy boczne z listwą górną za pomocą łączników z tworzywa oraz łączników metalowych. Tak zmontowane listwy należy połączyć z wcześniej przyciętym panelem regulowanym. Całość wkładamy do zamocowanego w ścianie elementu bazowego (ościeżnicy stałej) i łączymy wkrętami do drewna. Następnie w listwach maskujących otwory montażowe, w wyfrezowanym rowku mocujemy uszczelkę. Na koniec w elementach bazowych mocujemy listwy maskujące.

Po wykonaniu powyższych czynności można osadzić skrzydło drzwiowe na zawiasach.

Niedopuszczalne jest wmurowywanie ościeżnicy drewnianej w ścianę, a także mocowanie bez kołków przy użyciu samej pianki montażowej.

UWAGA:

Montaż stolarki drzwiowej należy wykonać zgodnie z instrukcją i wytycznymi producenta.

6. KRYTERIA OCENY JAKOŚCI I ODBIORU.

6.1. Badanie gotowych wyrobów powinno obejmować:

- sprawdzenie wymiarów
- wykończenia powierzchni
- połączeń konstrukcyjnych
- prawidłowego działania części ruchomych

Z przeprowadzonych badań należy sporządzić protokół odbioru.

6.2. Badanie jakości wbudowania powinno obejmować:

- sprawdzenie stanu i wyglądu elementów pod względem równości, pionowości i spoziomowania
- sprawdzenie rozmieszczenia miejsc i sposobu mocowania
- sprawdzenie uszczelnienia pomiędzy elementami a ościeżnicami
- sprawdzenie działania części ruchomych
- stan i wygląd wbudowanych elementów oraz ich zgodność z dokumentacją

7. ODBIÓR ROBÓT.

Wszystkie roboty wymienione w niniejszej specyfikacji podlegają zasadom odbioru robót zanikających.

Kontrola odbieranych materiałów i elementów aluminiowych systemowych powinna obejmować sprawdzenie jakości wykończenia powierzchni wyrobów. Kontrola ta polega na ocenie wzrokowej wykonanych powłok i porównaniu oceny z następującymi wymaganiami:

- w przypadku powłok lakierowych polakierowana powierzchnia powinna charakteryzować się równomiernym zabarwieniem, połyskiem oraz dobrze pokrywać zabezpieczoną powierzchnię, przy sprawdzaniu danej partii polakierowanych elementów żadne różnice zabarwienia i połysku poszczególnych elementów nie mogą być widoczne gołym okiem, a ocena wykonanych powłok powinna być dokonywana z odległości :

- 5 metrów w przypadku powierzchni na zewnątrz budynku

- 3 metrów w przypadku powierzchni od strony wewnętrznej.

Na widocznych powierzchni powłoki lakierowej nie mogą być widoczne żadne ślady uszkodzeń, w wyniku których odkryta byłaby powierzchnia bazowego metalu, a podczas oglądania polakierowanych powierzchni pod kątem prostym nie mogą być widoczne następujące wady powłoki lakierniczej:

- chropowatość powierzchni

- pęcherze lakiernicze

- wtrącenia w powłoce lakierniczej

- kratery

- miejscowe zmatowienia powierzchni

- zagłębienia

- zarysowania

Odbiór robót przeprowadza się poprzez sprawdzenie prawidłowości wykonania czynności wymienionych w p. 6. niniejszej specyfikacji. Odchyłki wymiarów ościeżnicy w świetle nie powinny być większe niż :

- ± 2 mm – przy wymiarze w świetle ościeżnicy do 1m,

- ± 3 mm – przy wymiarze w świetle ościeżnicy powyżej 1m.

Różnica długości przeciwległych elementów ościeżnicy mierzona w świetle nie powinna być większa niż 1 mm przy wymiarze do 1 m, 2 mm – przy wymiarze powyżej 1m .

Różnica długości przekątnych skrzydeł i ościeżnicy nie powinna być większa niż 2mm przy wymiarze do 2 m , 3 mm przy wymiarze powyżej 2m

Roboty uznaje się za zgodne z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania (z uwzględnieniem dopuszczalnych tolerancji) dały pozytywne wyniki.